

老舍 养花

我爱花，所以也爱养花。我可还没成?养花专家，因为没有工夫去作研究与试验。我只把养花当作生活中的一种乐趣，花开得大小好坏都不计较，只要开花，我就高兴。在我的小院中，到夏天，满是花草，小猫儿们只好上房去玩耍，地上没有它们的运动场。

花虽多，但无奇花异草。珍贵的花草不易养活，看着一棵好花生病欲死是件难过的事。我不愿时时落泪。北京的气候，对养花来说，不算很好。冬天冷，春天多风，夏天不是干旱就是大雨倾盆；秋天最好，可是忽然会闹霜冻。在这种气候里，想把南方的好花养活，我还没有那?大的本事。因此，我只养些好种易活、自己会奋斗的花草。

不过，尽管花草自己会奋斗，我若置之不理，任其自生自灭，它们多数还是会死了的。我得天天照管它们，象好朋友似的关切它们。一来二去，我摸着一些门道：有的喜阴，就别放在太阳地里，有的喜干，就别多浇水。这是个乐趣，摸住门道，花草养活了，而且三年五载老活着、开花，多?有意思呀！不是乱吹，这就是知识呀！多得些知识，一定不是坏事。

我不是有腿病吗，不但不利于行，也不利于久坐。我不知道花草们受我的照顾，感谢我不感谢；我可得感谢它们。在我工作的时候，我总是写了几十个字，就到院中去看看，浇浇这棵，搬搬那盆，然后回到屋中再写一点，然后再出去，如此循环，把脑力劳动与体力劳动结合到一起，有益身心，胜于吃药。要是赶上狂风暴雨或天气突变哪，就得全家动员，抢救花草，十分紧张。几百盆花，都要很快地抢到屋里去，使人腰酸腿疼，热汗直流。第二天，天气好转，又得把花儿都搬出去，就又一次腰酸腿疼，热汗直流。可是，这多么有意思呀！不劳动，连棵花儿也养不活，这难道不是真理么？

送牛奶的同志，进门就夸“好香”！这使我们全家都感到骄傲。赶到 花开放的时候，约几位朋友来看看，更有秉烛夜游的神气— 花总在夜里放蕊。花儿分根了，一棵分为数棵，就赠给朋友们一些；看着友人拿走自己的劳动果实，心里自然特别喜欢。

当然，也有伤心的时候，今年夏天就有这么一回。三百株菊秧还在地上（没到移入盆中的时候），下了暴雨。邻家的墙倒了下来，菊秧被砸死者约三十多种，一百多棵！全家都几天没有笑容！

有喜有忧，有笑有泪，有花有实，有香有色，既须劳动，又长见识，这就是养花的乐趣。

Lao She “Çiçek Yetiřtirmek”

Çiçekleri seviyorum, bu yüzden çiçek yetiştirmeyi de seviyorum. Ama henüz bu konuda uzman değilim. Çünkü araştırmaya, incelemeye ne enerjim var ne de zamanım. Çiçek yetiştirmek hayatta benim için yapmaktan zevk aldığım bir uğraş sadece. Açan çiçeklerin büyük, küçük, iyi ya da kötü olmasıyla ilgilenmem, o yalnızca çiçek açsın, ben mutlu olurum. Küçük bahçeme yaz geldiğinde her yer çiçekle dolar, kendilerine oynayacak yer bulamayan kediler mecburen evin için mesken tutar.

Çokça çiçeğim olmasına rağmen, aralarında öyle pek nadide olanı yoktur. Deęerli çiçekler kolay yetişmez. İyi bir çiçeğin hastalanıp öldüğünü görmek üzücü bir olaydır. Ben öyle sık sık üzüntüye gelemem.

Pekin’in havası çiçek yetiştirmek için çok da uygun değil aslında. Kışları soğuk, baharı rüzgarlı olur ; yazın hava ya çok kurudur, ya da şiddetli yağmurlar yağar. En ideali güz mevsimi olsa da, kırağı düşer beklenmedik zamanlarda. Güneyin ılıman iklimine alışık olan bu çiçekleri, böyle değişken bir iklimde yetiştirmek benim yeteneğimi aşar. Bu yüzden, ben kolay yetişen ve kendi kendine hayatta kalabilen çiçekleri yetiştirmeyi severim. Ancak, çiçekler hayatta kalma mücadelesi verseler de, ilgiden mahrum kalan çoğu çiçek bu mücadeleyi kaybeder ve ölür. Bu yüzden, her gün onlara dost yakınlığı gösterip, onlarla ilgilenmek gerekir.

Ben zamanla bu konuda bazı tecrübeler kazandım: Misal, kimi çiçek karanlığı sever, güneşin altına bırakmamak lazım; kimisi kuru havayı sever, çok sulamamak lazım. Bu bir keyiftir, kazandığınız tecrübelerle bir çiçeği üç beş yıl yaşatırsınız, bir de çiçek açtı mı, işte bu daha büyük bir keyiftir. Abartmıyorum! Fazladan birkaç bilgi kazanmak, hiç de fena bir şey değildir aslında.

Hani benim bir bacak rahatsızlığım yok mu! Ne doğru dürüst yol yürüyebiliyorum ne de uzun süre oturabiliyorum. Çiçekler benden gördükleri ilgiye teşekkür ederler mi bilmem, ama ben onlara teşekkür etmeliyim. Çalıştığım zamanlarda bir iki satır bir şeyler yazıyor, sonra bahçeme çıkıp birkaç çiçek suluyor, birkaç saksı taşıyorum, sonra eve dönüp biraz daha yazıyor, biraz sonra tekrar bahçeme çıkıp şöyle bir tur atıyorum. Fiziksel ve zihinsel gücümü topluyorum, bu da bana ilaç gibi geliyor.

Şiddetli bir rüzgar çıkıp yağmur yağsa, ya da hava aniden bozsa, tüm aile

seferber olup, bir telaşla çiçekleri kurtarmaya çalışıyoruz. Yüzlerce saksı kapışılıp hızla eve taşınıyor, kan ter içinde kalıyoruz, her yanımız tutuluyor. Ertesi gün, hava düzeldiğinde, saksılar bahçedeki yerlerine yeniden taşınıyor, bir kez daha kan ter içinde kalıyoruz, yine her yerimiz tutuluyor. Ama ne keyif ! Emek vermezsen çiçekleri yaşatamazsın, bu da bir gerçek.

Sütçü kapıdan girip : “Bu ne güzel koku!” diye övdüğünde, tüm ev halkı gururdan dört köşe oluyor. Atlas çiçekleri¹ açtığında birkaç dostu eve davet ediyoruz. Onların arasında gece yürüyüşleri bir başka oluyor. Gece tomurcuklanan Atlas Çiçeklerinin her bir kökünden başka bir gövde bitiyor. Bunların bazılarını arkadaşlara hediye ediyoruz. Herkesin kendi payına düşen çiçeği alıp gitmesi, çok hoşumuza gidiyor.

Elbette üzücü zamanlar da yok değil. Mesela bu yaz böyle bir şey yaşadık. Henüz saksılara dikilmemiş üçyüz küsür tane kasımpatı fidesi, komşunun şiddetli yağmurda yıkılan bahçe duvarının altında kaldı. En az otuz küsür çeşit, yüzden fazla çiçek ezildi. Tüm aile birkaç gün boyunca hiç gülmedi.

Sevinciyle üzüntüsüyle, gülümsemesiyle göz yaşıyla, tomurcuğuyla çiçeğiyle, kokusuyla rengiyle hem iş olur sana hem tecrübe. İşte budur çiçek yetiştirmenin keyfi.

¹ Atlas Çiçekleri Kaktüsgillerdendir. Anavatanı Orta ve Güney Amerika'dır. Gövdesinden uzayan sapların ucunda ilkbahar sonu ile yaz başlarında ucu açık boru biçimli pembe veya kırmızı renkli gösterişli çiçekler açar. Atlas çiçekleri en çok 3-4 gün açık kalırlar.